

خبرسازان

واکنش سخنگوی ناجا به مخالفان «رستاخیز»

تجمعات فاقدمجوز خلاف قانون

● سخنگوی نیروی انتظامی در واکنش به فراخوان تجمع مخالفان اکران فیلم رستاخیز گفت: تجمعات فاقدمجوز به هر بهانه‌ای که صورت پذیرد، خلاف قانون است و مشمول اعمال مقررات خواهد شد. به گزارش «تسنیم»، سردار سعید منظرالمهدی در واکنش به اعلام خبر برگزاری تجمع مخالفان اکران فیلم سینمایی رستاخیز در برخی از شبکه‌های اجتماعی اظهار کرد: هرگونه تجمع و مراسم در کشور تابع مقررات برگزاری تجمعات است و مستلزم اخذ مجوز قانونی از مراجع ذی‌ربط خواهد بود.

ادامه از صفحه ۹

پُروگویی «یحیی»‌ها

اشتباه رایج سینماگران سال‌های اخیر سینمای ایران نیز همین است که قصد دارند یک ایده داستانی را با ایجاد صحنه‌های رقت‌بار و کسل‌کننده به یک درام مدرن تبدیل کنند و آنچه می‌ماند تصویر متحرکی است که دیگر در چارچوب‌های استاندارد یک اثر سینمایی نمی‌گنجد.چهار صحنه هم در فیلم وجود دارد که باید از طریق آن، قهرمان به «رشد» برسد تا در انتها اقدام به لودان عمه‌اش بکند. «یحیی» و «لیلا» باید هر طوری که هست در این چهار صحنه درگیر رابطه‌ای عاطفی بشوند و در این چهار صحنه قهرمان به رشد عاطفی برسد. کدام رشد؟ «یحیی» در این چهار صحنه هیچ اقدام دراماتیکی در راستای ایجاد این بار عاطفی انجام نمی‌دهد. می‌زانسن این چهار صحنه همراه با کارگردانی مغشوش این صحنه‌ها نیز در این راستا موفق عمل نمی‌کند. اما اینکه چطور ممکن است مرگ «لیلا» باعث اقدام عجیب و کمیک «یحیی» شود از آن صحنه‌هایی است که بیشتر به کمدی پهلوی می‌زند تا یک درام اجتماعی. فیلم از این ایرادهای کودکانه کم ندارد. «یحیی» چطور به پلیس اطلاع می‌دهد؟ چطور«یحیی» که هشت ساله است، مانند یک قهرمان، در شبی بارانی تنها به‌دنبال چهرهٔ مُرد زیر خاک می‌گردد و از جنین شیشه‌ای در اتاق دکتر می‌ترسد؟مسئلا برنده این بازی کسی جز «سپین معتمدآریا» نیست که سعی داشته با بازی خویش، «کمدی ناخواسته» فیلم را به قالب اصلی‌اش نزدیک کند.

دریچه

تعویق سفر ظریف به ترکیه

● یک مقام مسئول در وزارت امور خارجه کشورمان از تعویق سفر محمدجواد ظریف به ترکیه خبر داده، این مقام مسئول به ایسنا گفته است: این سفر در دستور کار است اما به‌دلیل انطباق پیدانکردن برنامه‌ها در این محدوده زمانی این سفر در اولین زمان‌بندی بعدی انجام خواهد گرفت. وزارت خارجه نیز تیز اعلام کرده که سفر محمدجواد ظریف به آنکارا در آخرین ساعات به تعویق افتاده است. دلایل این تعویق ناگهانی اعلام نشده است. قرار بود ظریف روز سه‌شنبه (۱۱ آگوست) وارد آنکارا شود و با مقامات ترکیه دیدار کند. محور گفت‌وگوها بر سر بحران سوریه بود.

ایران و ترکیه درباره جنگ سوریه مواضع متفاوتی دارند. یک مقام مسئول در وزارت خارجه ترکیه که نامش فاش نشد، به خبرگزاری فرانسه گفت: «در برنامه سفر ظریف تغییراتی رخ داده است.» به گزارش دویچه‌وله، روزنامه «جمهوریت» ترکیه که مشهورترین روزنامه منتقد دولت اردوگان است، روز سه‌شنبه یادداشت مفصل و اختصاصی ظریف منتشر کرد. ظریف در این یادداشت اختصاصی از سیاست منطقه‌ای آمریکا در خاورمیانه انتقاد کرد و گسترش نفوذ گروه‌های افراطی و به‌ویژه گروه تروریستی داعش را نتیجه سیاست‌های نادرست آمریکا و حمله نظامی این کشور به عراق دانسته است. ظریف در این یادداشت نوشت: «از زمانی که بحران سوریه آغاز شده است، گروه‌های افراطی نظیر داعش با حمایت مستقیم و غیرمستقیم از سوی گروه‌ها، افراد و دولت‌های منطقه‌ای رشد کردند و تبدیل به غول‌هایی با اهداف و آرمان‌های جعلی و دروغین شدند.» او در یادداشت خود نتیجه گرفت که گروه تروریستی داعش حالا تبدیل به تهدیدی علیه «حامیان و بنیان‌گذاران» خود شده است. برخی از ناظران، یادداشت ظریف را انتقادی تلویحی از دولت ترکیه تحلیل می‌کنند. دولت آنکارا در هفته‌های گذشته بالاخره رسماً علیه داعش اعلام جنگ کرد و مواضع این گروه در خاک سوریه را هدف قرار داد. اعلام تعویق سفر محمدجواد ظریف، وزیرخارجه جمهوری اسلامی ایران، به آنکارا به‌طور گسترده در رسانه‌های ترکیه بازتاب داشت. شبکه‌های خبری تلویزیونی مختلف همانند ان‌تی‌وی، سی‌ان‌ان ترک، شبکه تلویزیون دولتی ترکیه و سامان یولوخیر، خبر تعویق این دیدار را در رأس اخبار خود منتشر کردند. پایگاه اینترنتی روزنامه ردایکل نیز در خبری از تعویق دیدار ظریف از ترکیه نوشت: وزیرخارجه ایران قرار بود در این دیدار طرح ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه، در مورد برقراری صلح در سوریه را به مسئولان ترک ارائه کند.

هنر . دیپلماسی

توقیف یک نمایش در نمایش‌خانه ایرانشهر

«پینوکیا» از صحنه پایین آمد

ما ابلاغ شد، ما نکات لازم را در اجراهای عمومی رعایت کردیم. درواقع فردای اجرای اول، به ما تذکراتی دادند راجع به پوشش و یک‌سری موارد دیگر. ولی با وجود اینکه ما موارد را رعایت کردیم باز هم اجرای ما را توقیف کردند».
سلطانی در برابر این شبیهه که آیا موارد تذکره‌داده‌شده در بازبینی را در اجراهای اصلی رعایت نکرده بودند نیز شفاف پاسخ می‌دهد: «هیچ موردی نبود که در بازبینی به ما تذکر داده شده باشد و ما در اجرای اصلی لحاظ نکرده باشیم. منتها بحث‌هایی درباره پوشش مطرح بوده که خب بازبینی ما با کریم و لباس نبود که تذکری از این بابت داشته باشیم و آن را رعایت نکنیم».

شهره سلطانی درباره وضعیت کنونی نمایش نیز می‌گوید: «از ما خواسته شده نمایش بازبینی شود و دوباره پس از بازبینی روی صحنه برود». سلطانی در این‌باره که این توقیف چطور به او و گروهش ابلاغ شد نیز توضیح می‌دهد: «درواقع به ما توقیف را ابلاغ نکردند و ما اخبارش را از

کوچه هسته‌ای یک در داشت

مسائل منطقه‌ای در سفر وزیر خارجه مطرح باشد و این کشورها بخواهند فراتر از روابط دوجانبه، به مسائل منطقه‌ای بپردازند؟

حتی اگر ما هم مطرح نکنیم، با توجه به اینکه دیگران این مسائل را مطرح می‌کنند، جزء دستورکار قرار می‌گیرد. عربستان به‌طور سنتی، روابط نزدیکی با پاکستان دارد و با توجه به توانایی‌های مالی بالای خود و نیازهای مالی بالای پاکستان، این دو کشور با هم تعامل دارند و این می‌تواند به‌عنوان اهرم فشاری در مقابل ما به‌کار گرفته شود. اعتقاد دارم در زمینه یمن و سایر مسائل باید به‌صورت منطقه‌ای فکر کنیم. ما نمی‌توانیم در قضیه یمن به‌صورت انفرادی حرکت کنیم. برای مثال، خبری را چندپیش‌تر روزنامه‌های پیشاور دیدم مبنی بر اینکه تعدادی نیرو از آنجا، به یمن فرستاده می‌شوند. این خبر خیلی گسترده نبود ولی برای من که به شکل تخصصی اخبار را دنبال می‌کنم، نگران‌کننده بود. همه چیز تحت‌نظر ما نیست؛ ناگهان ما متوجه می‌شویم که در یمن، بحرین یا در عربستان، پاکستانی‌ها هستند. ما نمی‌خواهیم در منطقه قرار بگیریم. دیگر اینکه پاکستان به‌طور سنتی حوزه نفوذ فرهنگی ما بوده است. ما نباید این سرمایه را از دست بدهیم. دیگران تبلیغ می‌کنند که سیاست‌های ما در منطقه، سیاست‌های ضدسنی است، باید حواسمان باشد که حرکاتمان چنین جهت‌گیری‌ای نداشته باشد. ما باید سیاست‌گذاری منطقی داشته باشیم و از سیاست‌گذاری‌های تقویت دوقطبی مذهبی در منطقه حتما پرهیز کنیم.

درمورد خط لوله مالیم یادآوری کنم که اولین کسی که راجع‌به خط لوله در سال ۱۳۶۹ و ۱۳۷۰ م‌ذکره کرد، خود من بودم. پس لطفاً از سابقه و تاریخچه آن هم بگویید. چگونه این بحث مطرح شد؟ ایده کشیدن خط لوله از ایران به جاهای دیگر مطرح بود. برای اولین‌بار در سال ۱۳۶۱ که من در وزارت خارجه مسئول اداره‌های مربوطه در غرب آسیا بودم، این مسئله با ترکیه در میان گذاشته شد و بعد این موضوع مطرح شد که آیا به مناطق شرقی هم می‌توانیم خط لوله داشته باشیم یا خیر؟ این ایده مطرح شد که می‌توانیم خط لوله به هند و پاکستان داشته باشیم و اولین‌بار به گمانم سال ۱۳۷۰ در دهلې با مقامات هندی این موضوع را در میان گذاشتم. با پاکستان در زمان سفر خانم «بی‌نظیر بوتو» به تهران در دوره ریاست‌جمهوری آقای هاشمی مطرح شد. تا آنجایی که بادم است خانم «بی‌نظیر بوتو» با این موضوع موافق نبودند و نظرشان را بعداً عوض کردند.

این بود که ما نمی‌توانیم با توجه به مشکلاتی که با هند داریم، اجازه دهیم یک کالای استراتژیک از طریق هند پاکستان به هند منتقل شود. البته توجیهات آقای هاشمی در آن زمان این بود که ایمن می‌تواند یک خط صلح باشد و به همکاری اقتصادی بین دو کشور کمک کند. بعد از آن، در هر سفری و ملاقاتی، مذاکره بر سر خط لوله صورت می‌گرفت که داستانی خیلی طولانی است. در مرحله بعد در دولت آقای «واجپایی» در هند نگرانی وجود داشت: دولت «بی‌جپی» که الان هم سر کار است آن موقع نگران بود که پاکستان در انتقال گاز مانع ایجاد کند. موضوع را امنیتی می‌دیدند که بعد، با تغییر حکومت و آمدن حزب «کنگره» این قضیه حل شد، اما متعاقب آن، با فعال‌شدن نظام تحریم‌ها، هندی‌ها تردید کردند که این کار را انجام دهند. بنابراین ایده خط لوله به طبیعتاً وقتی اجبار پیش می‌آید کیفیت پایین می‌آید، قیمت بالا می‌رود و مصرف‌کننده ایرانی صدمه می‌خورد. توجه به اظهارات طرفین و مقامات در یکی، دو هفته اخیر، پیش‌بینی می‌شود سازوکار لازم فراهم و طلب‌های ایران وصول شود.

آ قچدر پول از هند طلبکار هستیم؟ آنچه من شنیده‌ام، رقم ۶.۵ میلیارد دلار است. اینکه پرداخت این رقم به چه شکلی باشد؛ رویه، دلار یا خرید

رسانه‌ها شنیدیم. بعد خودمان دلایل را جویا شدیم. درواقع پیش از اینکه من در جریان توقیف نمایشم قرار بگیرم، خیرش را در رسانه‌ها درج کردند». علیرضا دریابگی، از اعضای شورای مرکزی ارزشیابی و نظارت و همچنین مدیراجرانی نمایش‌خانه ایرانشهر، درباره این توقیف به «شرق» می‌گوید: «همچنان که آقای شفیعی در رسانه‌ها اعلام کردند، موقعی که کار بازبینی شد، لباس و کریم گروه آماده نبود. اعضای گروه توضیحاتی درباره کریم و لباس داده بودند که با آنچه نهایتاً ارائه شد کمی تفاوت داشت. وقتی اجرا رفتند، به گروه گفته شد تا مواردی را اصلاح کنند و آن اصلاحات هم صورت گرفت اما درروال کاری ما، وقتی نمایشی تذکر می‌گیرد باید در هر شرایط بازبینی شود و در صورتی که موارد مورد تذکر، رفع و اصلاح شوند، گروه می‌تواند اجرایش را از سر بگیرد. متأسفانه برخی رسانه‌های تندرو به توقیف این‌ نمایش دامن زدند و همه‌ای ساختند. همیشه هر نمایشی با مشکلی مواجه شود، چه در نخستین اجراها و چه در طول

اجرا، از تذکراتی که هنگام بازبینی گرفته عدول کند، مجدداً تذکر می‌گیرد و پس از تذکر، متوقف می‌شود تا دوباره بازبینی و اصلاح شود و سپس روی صحنه بیاید. اشتباه بالاخره در طی اجرای یک نمایش ممکن است به وجود بیاید. تئاتر هنر زنده‌ای است و این اشتباهات اجتناب‌ناپذیرند. اگر اشتباهی صورت بگیرد، نمایش مجدداً بازبینی و وضعیت آن صورت‌جلسه می‌شود. برخی رسانه‌ها طی روزهای گذشته زیادی شلوغ کرده و فضا را علیه این نمایش مسموم کردند. درحالی‌که اهالی «پینوکیا» از اجرای دوم به‌بعد تماماً تلاش کردند نکات لازم را رعایت کنند. باین‌حال در تلاشیم تا امروز بازبینی مجددی برای این نمایش داشته باشیم و حتماً با همکاری خانم سلطانی مواردی که سبب توقیف شده، اصلاح خواهد شد و اجراها از سر گرفته می‌شوند».

شهره سلطانی البته مجدداً طی تماس تلفنی «شرق» این نکته که تذکرات اجرای بازبینی در نخستین اجرا رعایت نشده را تکذیب کرده و می‌گوید: «در بازبینی فقط بابت چند دیالوگ تذکر گرفتیم و ما همه نکات را در اجراها رعایت کردیم. مسئله همین بوده که مواردی که گفته شده بود برای بازبینی، مواردی نبود که قبلاً به ما تذکر داده شده باشد. درباره جزئیات ترجیح می‌دهم فعلاً سکوت کنم. به‌طورکلی متأسفم بابت ایجاد این حواشی و برای کسانی که این حواشی را دامن زدند». نمایش «پینوکیا»، به‌کارگردانی شهره سلطانی و به تهیه‌کنندگی سعید ملکان، از جمعه ۱۶ مرداد توسط عباس جوانمرد افتتاح شده و روی صحنه رفته بود. دراماتورژ این نمایش حمیدرضا نعیمی است و در آن بازیگرانی همچون پرستو گلستانی، محمدصادق ملکی، محمد نادری، بهروز پناهنده، پویا رحیمی‌سام و شهره سلطانی به ایفای نقش می‌پردازند. این نمایش ۸۰ دقیقه‌ای نوشته اسفانودین بننی، نویسنده، شاعر و روزنامه‌نگار ایتالیایی است که با الهام‌گرفتن از قصه پینوکسیو در فضایی مدرن، نمایش نامه پینوکیا را به تکارش درآورده است.

۷۹ و ۸۰ وقتی‌که طرح خط لوله زمینی ارائه می‌شد، هندی‌ها یک ایده داشتند: کشیدن خط لوله مستقیم از دریا به سمت هند بررسی شد. در آن زمان به یاد دارم از نظر فناوری، این کار با توجه به شرایط دریای عمان، مورد تردید بود. همچنین هزینه‌های اقتصادی و به‌صرفه‌بودن آن مورد بحث بود و در نهایت کنار گذاشته شد، اما در ماه‌های اخیر این طرح دوباره از سوی هند مطرح شده که خط لوله از بنادر ایران و دریای آزاد به خاک هند منتقل شود. من هنوز گزارش معتبری [در این زمینه] ندیده‌ام و فقط به‌عنوان یک ایده مطرح است.

چه فرایند اجرایی و لوله‌گذاری داخل خاک ایران از چه سالی آغاز شد؟ متأسفانه تاریخ‌ها در ذهن ندارم. من سال‌های ۸۰ و ۸۱ که مأموریت در دهلې داشتم، مسئله امکان‌سنجی آن به شرکت‌های خارجی داده شد. در دهه ۸۰ لوله‌گذاری از طرف شرکت ایرانی شروع شد. منتها با توجه به اینکه آن سر قضیه با اما و اگرهایی مواجه بود، سرعت لازم را نداشت و کار کند شد. به‌هرحال، پروژه از طرف ایران نسبتاً خوب انجام شده است. حتی اگر از طرف ایران هم پیش از این تکمیل شده بود، طرف دیگر قادر به برداشت نبود. یکی از نگرانی‌های حائزاهمیت فعلی این است که بعد از توافق وین و برداشته‌شدن تحریم‌ها ما به‌نوعی به سال‌های اصلاحات بازگردیم. در سال‌های اصلاحات یکی از بزرگ‌ترین انتقاداتی که به اقتصاد بین‌الملل ایران برای سیستمان راکت‌های صادر کرد، نفت خام و برخی از مشتقات آن، کالا وارد می‌کردیم. به اعتقاد شما این نگرانی جدی است؟

این نگرانی در جامعه مشاهده می‌شود. اینکه اگر مواضع برداشته شود، ما با شرایط جدیدی مواجه خواهیم شد و نگرانی هست که دوباره اشتباهات گذشته را تکرار کنیم. در این زمینه مجموعه بحث‌هایی توسط متخصصان رشته نفت و گاز و انرژی وجود دارد. عمدتاً نظر غالب بر این است که ما تا جایی که توانایی داریم از خام‌فروشی خودداری کنیم و به فروش مشتقات بپردازیم که هم ارزش افزوده بالاتری دارد و هم، اشتغال ایجاد می‌کند. حتی این سؤال مطرح است که آیا ایده خط لوله و اینکه ما به شکل خام، محصولات را صادر کنیم، مناسب است؟ نه، به نظر من این باید حتما بررسی شود. شاید ما به نتیجه برسیم که نباید این کار را بکنیم. ممکن است متعاقب آن، این سؤال مطرح شود که پس هزینه‌ای که ما برای کشیدن لوله متقبل شدیم، چه می‌شود؟ یکی از مسئولان وقت ایران خود را مقصر نمی‌دانند و نوک پیکان را به سمت پاکستان نشانه می‌گیرند و این کشور را مسئول می‌دانند چرا از پاکستان مطالبه غرامت نمی‌کنند؟... از شما رئیس‌جمهور محترم که همیشه در احقاق حق مظلومان تلاش کرده‌اید خواستارم که در این امر مهم نیز متأسا خیر شده و در جهت مشخص‌شدن باینان این حادثه غمبار اقدام نمایید...

ادامه در صفحه۱۹

تماشاخانه

دربازدگی در تالار حافظ

● شرق: ستاره پسیانی، رضا بهبودی و بهرنگ علوی از نیمه شهریور با «دربازدگی» به تالار حافظ می‌آیند. دربازدگی نام نمایش‌نامه‌ای از عباس

جمالی است که قرار است با کارگردانی و طراحی خود او شهریور و مهر سال ۹۴ در تالار حافظ روی صحنه برود. او که بیشتر به‌عنوان بازیگر و نویسنده در آثار نمایشی‌ای چون P2، به‌کارگردانی مرتضی میرمنتظمی و «ویران»، به‌کارگردانی یوسف پایری و «اسم»، به‌کارگردانی لیلی رشیدی به صحنه رفته، هدایت تازه‌ترین نمایش خود را به دست گرفته است. دربازدگی روایت آدم‌هایی است که در کنار دریا قصد دارند تا بار سنگین گذشته خود را به آن بپرانند.

گالری گردی

● شرق: جمعه‌ها برای اهالی هنرهای تجسمی، روز گشایش نمایشگاه‌های نقاشی، عکاسی، مجسمه‌سازی و... است. جمعه پیش‌رو نیز نمایشگاه سالانه گالری افرد افتتاح خواهد شد. این نمایش میکسمدیا با آثاری از هانیبال الخاص، احمد اسفندیاری، توکل اسماعیلی، احمد امین‌نظر، ناصر اویسی، رامین اعتمادی‌بزرگ، باسم الرسام، شیدا آذری، ابوالقاسم سعیدی، ژازه طباطبایی و... روز جمعه ۲۳ مرداد از ساعت ۱۶ الی ۲۱ افتتاح خواهد شد. همچنین تا تاریخ چهارشنبه چهارم شهریور نیز ادامه خواهد داشت و علاقه‌مندان می‌توانند هم‌فروزه از ساعت ۱۶ الی ۲۰ از نمایشگاه سالانه گالری افرد، واقع در یوسف‌آباد، خیابان جهان‌آرا، خیابان نوزدهم، پلاک ۴۸ بازدید کنند. همچنین همان روز جمعه از ساعت ۱۶ الی ۲۰ در گالری طوبی، واقع در خیابان ولیعصر، خیابان زعفرانیه، موزه زمان، نخستین نمایشگاه انفرادی نقاشی‌های «مهدي خداوندي» با عنوان «رنگ‌باخته، روزنه» برپا خواهد شد. این نقاش جوان، هنرآموخته دانشگاه هنر و معماری است و اغلب نقاشی‌هایش رنگ روغن هستند. نمایش «رنگ‌باخته، روزنه» تا روز ۲۸ مرداد در گالری طوبی پریاست.

روزنه

نامه فرزند دیپلمات مفقودالاثربه رئیس‌جمهوری

● شرق: حسن روحانی روز گذشته با خانواده مجید نوری‌نیازکی، از دیپلمات‌های حاضر در کنسولگری ایران در مزارشریف در سال ۷۷، دیدار کرد. درحالی‌که این دیپلمات کشورمان پس از آن حمله تروریستی مفقودالاث‌ر شده، فرزند او روز گذشته نامه‌ای را به رئیس‌جمهوری داد که در آن آمده است:

احتراماً اینجانب محمد نوری‌نیازکی فرزند مفقودالاث‌ر مجید نوری‌نیازکی که در سال ۱۳۷۷ در جریان حمله به کنسولگری ایران در مزارشریف... به استحضار می‌رساند که پس از گذشت ۱۷ سال از آن واقعه نهنها هیچ‌گاه خبر موفقی منی بر زنده‌ماندن یا شهادت پدرم به ما ندادند، بلکه هیچ‌کس پاسخ‌گوی علت ماندن دیپلمات‌ها در کنسولگری بدون حضور سفیر نبوده است.

حال سؤالی که سال‌هاست ذهن ما را به خود مشغول کرده و پاسخی برای آن نمی‌یابیم این است که چرا هیچ‌کس در رابطه با این حادثه پاسخ‌گو نیست؟ چرا مسئولان آن زمان وزارت امور خارجه یعنی آقای خرازی، وزیر خارجه وقت، آقای بروجردي، معاون آسیا و اقیانوسیه و حدادی، سفیر پاسخ‌گو نیستند؟

چرا وقتی شرایط مزارشریف افغانستان بحرانی شد، به دیپلمات‌های این کنسولگری اجازه ندادند که به کشور بازگردند؟ حتی در تماسی که دیپلمات‌ها با وزارت خارجه داشته‌اند، به آنها اجازه داده نشده است که با آخرین هوایما هم این شهر را به سمت پاکستان مطمئن ی‌یوند و این کشور را مسئول می‌دانند چرا از پاکستان مطالبه غرامت نمی‌کنند؟... از شما رئیس‌جمهور محترم که همیشه در احقاق حق مظلومان تلاش کرده‌اید خواستارم که در این امر مهم نیز متأسا خیر شده و در جهت مشخص‌شدن باینان این حادثه غمبار اقدام نمایید...